

Gerard Adolf Duquet

Geboren op 12-04-1937 te Wetteren

Overleden op 23-07-1988 te Aalst

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Het leven is als gras,
vandaag bloeit het
en morgen is het verdord.

†

Vroom aandenken aan

DE HEER

Gerard, Adolf Duquet

weduwnaar van
mevrouw HELENE, LEONA HAENTJENS

Geboren te Wetteren, op 12 april 1937 en
overleden in het O. L. Vrouwziekenhuis te Aalst,
op 23 juli 1988, voorzien van het H. Zieken-
sakrament en de Pauselijke Zegen.

Voor de dood staan wij, mensen, machteloos.
Het schokt ons tot in het diepste van ons wezen.
Vooral wanneer het mensen zijn waarmee we in-
nig zijn verbonden. Het onverwachte en het plot-
se maken het nog zwaarder: plots beseffen we
hoeveel we mekaar nog te zeggen en te geven
hadden. In zulke ogenblikken moeten we trachten
op te zien naar Jezus die ons bemoedigend toe-
spreekt dat Hij, over de grenzen van de dood
heen, dit leven tot volle ontplooiing zal brengen.

Het leven is niet mals geweest voor deze man.
Een zware jeugd tekende voor een stuk zijn ver-
dere leven. Zijn ja was ja en zijn neen was
neen. Hij had een aangeboren dienstvaardigheid
in zich; men kon moeilijk iets misvragen aan
hem. Hard werken op zoek naar een stukje

levenszekerheid tekende ook zijn bestaan. Ook
de vroegtijdige ziekte en dood van moeder to-
kende hem de laatste jaren: trouw en edel-
moedig had hij haar verzorgd, jarenlang en bij
haar dood was hij een hele tijd ontredderd en
verloren. Nu had hij weer zichzelf gevonden en
kwam het geluk weer in zijn leven. Amper een
week geleden was hij zo gelukkig pater te kun-
nen zijn van een kleinkind. Hij was een man
van « den buiten » en de natuur met haar bloe-
men en geuren en vogels en kleuren, daar kon
hij urenlang in stilte gelukkig zijn. Nu is dat
alles hier plots ten einde maar we houden ons
vast aan ons geloof dat het geen eeuwige schei-
ding is en dat God hem het geluk zal schenken
waar hij zo naar zocht.

M'n kinderen, ik werkte en zorgde voor u en ik
mocht ook op u rekenen. Ik ga nu naar moeder
terug. Het leven kan zo kort zijn, tracht er het
beste van te maken.

M'n zusters en broers, dank voor wat we voor
elkaar mochten betekenen en tot later.

Familieleden, vrienden en kennissen, vaartwel
en bidt voor mij.

O. L. Vrouwke van de Rozenkrans, bidt voor mij.

Zijn kinderen en kleinkinderen,

De families Duquet, Haentjens, Duquet,
Verschooris en Bossaert,

danken U om de blijken van kristelijke
deelneming in hun rouw.

Begr. Cl. Van Bever, 69 20 08 - Druk Verbaere